

істотних відмінностей між ними та тими обставинами справ, у яких було відмовлено у відшкодуванні завданої шкоди. Як бачимо, кількість справ, у яких суд виносить постанови про відшкодування шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням, є незначною у порівнянні з майже суцільною практикою відмови у такому відшкодуванні, що свідчить про те, що винесення позитивних рішень у досліджуваній категорії справи залежить від конкретного випадку та внутрішнього переконання судді. Поряд з тим відзначимо, що постанови про відшкодування шкоди здебільшого виносяться у справах про адміністративні правопорушення щодо порушення правил рибальства, розміри такої шкоди у багатьох випадках є доволі високими, недостатньо обґрунтованими та неспівмірними з дійсною шкодою, що заподіяна порушником. В той же час, у інших справах, де виносяться постанови про відмову у відшкодуванні шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням, наявні такі склади правопорушень, які потенційно можуть заподіювати суттєвої шкоди охоронюваним правовідносинам та інтересам (домашнє насильство, правопорушення у сфері земельних правовідносин), суд навіть не здійснює дослідження того, шкода якого самого розміру заподіяна, чи наявний сам факт її заподіяння, який вид шкоди завданий адміністративним правопорушенням. Такий стан правореалізації є незадовільним.

Отже, враховуючи вищевикладене, численні проблеми адміністративно-правового регулювання відшкодування шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням, мають серйозний характер, та справляють визначальний негативний вплив на стан забезпечення реалізації прав та свобод людини і громадянина. Усе зауважене обумовлює гостру науково-теоретичну, а також практичну необхідність подальших розробок шляхів удосконалення адміністративно-правового регулювання зазначеного інституту, усунення виявлених проблем та формування ефективного адміністративно-правового механізму відшкодування шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням.

1. Постанова судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області у справі № 495/3098/23 від 17.04.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

2. Постанова судді Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області у справі № 495/10505/22 від 12.01.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

3. Постанова судді Запорізького районного суду Запорізької області у справі № 317/2023/23 від 03.05.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

4. Постанова судді Горохівського районного суду Волинської області у справі № 155/536/23 від 09.05.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

5. Постанова судді Хмельницького міськрайонного суду Вінницької області у справі № 149/1024/23 від 10.05.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

6. Постанова судді Луцького міськрайонного суду Волинської області у справі № 161/495/23 від 20.02.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

7. Постанова судді Турківського районного суду Львівської області у справі № 458/51/23 від 27.04.2023. URL : **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.**

8. Постанова судді Новоодеського районного суду Миколаївської області у справі № 482/585/23 від 09.05.2023. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110747966>.

9. Постанова судді Літинського районного суду Вінницької області у справі № 137/307/23 від 08.05.2023. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110686847>.

УДК 351.74

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/468-470

Дмитро ЛЕЩЕНКО
ад'юнкт відділу організації
освітньо-наукової підготовки
Харківського національного
університету внутрішніх справ

**НАПРЯМКИ ВЗАЄМОДІЇ СИТУАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ
МВС УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ**

Внутрішня безпека країни – це діяльність, орієнтована на захист прав і свобод людини і громадянина, збереження територіальної цілісності та суверенітету держави всередині її кордонів, створення умов для безпечного існування мешканців в країні. До її

складу входять захист громадського правопорядку і публічної безпеки громадян, протидія діяльності злочинних угруповань та кримінальних елементів, боротьба з тероризмом, протидія корупції. Завдання, що стоять перед суб'єктами, наділеними державно-владними повноваженнями, щодо забезпечення внутрішньої безпеки, виконуються шляхом їх взаємодії між собою, з іншими органами державної влади, правоохоронними органами, а також за рахунок співпраці з представниками законодавчої гілки влади, спрямованої на побудову необхідної законодавчої бази для підвищення спроможності держави запобігати та реагувати на загрози різного рівня серйозності та типу. Одним з найважливіших органів державної влади, що здійснює забезпечення внутрішньої безпеки в Україні, є Міністерство внутрішніх справ, яке несе відповідальність за виконання наступних завдань щодо організації, захисту та підтримання внутрішньої безпеки: «1) забезпечення формування державної політики у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг; 2) забезпечення формування державної політики у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні; 3) забезпечення формування державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності; 4) забезпечення формування державної політики у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів; 5) забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері дотримання норм міжнародного гуманітарного права на всій території України (у частині повноважень з координації розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та вирішення інших пов'язаних з цим питань)» [1]. У складі МВС України функціонує ситуаційний центр, який є новітнім організаційно-технічним комплексом, що забезпечує інформаційно-аналітичне супроводження діяльності МВС України та Центральних органів виконавчої влади, що йому підпорядковуються, розробку планів спецоперацій, управлінських рішень, моніторинг безпекової ситуації в країні, координацію Центральних органів виконавчої влади, обмін інформацією захищеними каналами зв'язку [2]. Одним з напрямків взаємодії даного комплексу з іншими органами державної влади щодо підтримання внутрішньої безпеки є його діяльність в рамках мережі ситуаційних центрів країни. Шляхом її здійснення СЦ МВС України забезпечує постійне інформування головного та урядового ситуаційних центрів, координує та контролює діяльність ЦОВВ на основі вказівок керівництва країни, що надходять з головного та урядового ситуаційних центрів. Діяльність СЦ МВС України завжди є ключовим фактором в координації та забезпеченні внутрішньої безпеки в країні, так як координує роботу низки центральних органів виконавчої влади, які відповідальні саме за її збереження в країні, таких як: НПУ, ДПС України, ДСНС, ДМС, НГУ. Система ситуаційних центрів входить до складу системи безпеки та оборони України, в свою чергу СЦ МВС України забезпечує злагодженість діяльності її частин, чим підтримує обороноздатність та внутрішній порядок всередині країни. Важливим напрямом співпраці з ЦОВВ щодо забезпечення внутрішньої безпеки є використання технологій для моніторингу оперативної ситуації в країні, її аналізу, реагування на події та загрози. Такі технології підтримують: системи відеоспостереження та відеоаналітики, аналізу даних та використання штучного інтелекту з метою відстеження динаміки росту або спаду злочинності, прогнозування та попередження кримінальних правопорушень, оптимізації розподілу особового складу та наявних матеріально-технічних ресурсів, мобільні додатки та чат-боти для поліцейських, які дозволяють отримувати оперативну інформацію, перевіряти анкетні дані осіб на причетність до протиправних дій, оперативний зв'язок із колегами за допомогою сучасних засобів комунікації, камери з вбудованими технологіями розпізнавання номерних знаків, обличчя, сканери, що здатні здійснювати аналіз біометричних даних для ідентифікації осіб та автомобілів. Інформація, отримана за допомогою технологічних засобів, наявних в НПУ, надходить і аналізується в СЦ МВС України, а на основі неї в подальшому розробляються управлінські рішення, плани спеціальних операцій тощо. З метою забезпечення безпеки та стабільності всередині країни ситуаційний центр співпрацює з органами місцевого самоврядування в напрямі обміну інформацією і реагування на надзвичайні ситуації локального характеру, спалахи інфекцій, пошкодження критичної інфраструктури внаслідок обстрілів тощо. СЦ МВС України взаємодіє з іншими органами

безпеки та правопорядку на загальнодержавному рівні, такими як Служба безпеки України, ДБР, НАБУ, САП. Метою такої співпраці є спрямування спільних зусиль на стабілізацію внутрішньої ситуації в країні в умовах надання відсічі збройній агресії росії. Так, СЦ МВС України співпрацює з Ситуаційним центром забезпечення кібербезпеки [3] при СБУ шляхом обміну оперативною інформацією з метою попередження та протидії кібератакам на органи державної влади, запобігання дестабілізації ситуації в країні через послаблення влади та створення безконтрольного хаосу в країні.

В рамках здійснення документування воєнних злочинів СЦ МВС України бере участь в координації сил та засобів, що залучаються до цього, створює плани спеціальних операцій з метою евакуації населення з небезпечних територій або затримання злочинців, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, стихійних лих, координує діяльність сил та засобів, спрямованих на виконання завдань такого типу. Ним здійснюється безперервний моніторинг ситуації на об'єктах з підвищеною небезпекою, таких як Запорізька АЕС.

Взаємодія СЦ МВС України з іншими суб'єктами в напрямі забезпечення безпеки та порядку всередині країни є багаторівневою та багатовекторною і стосується багатьох сфер. Діяльність вказаного технічного комплексу вагомो впливає на процеси підтримання внутрішнього порядку та безпеки і захисту від ворожого вторгнення сусідньої держави.

1. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text>.

2. Про утворення ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України : наказ МВС України від 28.06.2023 № 528. Київ, 2023. 5 с.

3. Ситуаційний центр забезпечення кібербезпеки. *Служба безпеки України*. URL : <https://ssu.gov.ua/sytuatsiinyi-tsentr-zabezpechennia-kiberbezpeky>.

УДК 351.74+331.556.2

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/470-472

Артем МАРЧЕНКО

аспірант кафедри загальноправових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРОЦЕС ІНТЕГРАЦІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ: ВПЛИВ НА СТАН ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ В ГРОМАДІ

Внаслідок збройної агресії мільйони українських громадян були змушені здійснити масштабне внутрішнє переміщення, залишивши місця постійного проживання. Це призвело до надзвичайної гуманітарної катастрофи в Україні. Різка зміна соціального статусу, втрата матеріальних ресурсів і житла, а також соціальних та родинних зав'язків та добробуту на тлі шоку від пережитої надзвичайної ситуації – все це супроводжує такі переміщення. Тривалість перебування у статусі внутрішньо переміщених осіб призвела до зміни проблем, пов'язаних із цим процесом, і державна політика потребує трансформації – від негайної допомоги та забезпечення їхніх потреб у напрямі створення рівних умов для реалізації прав, свобод та інтересів внутрішньо переміщених осіб у громаді та вирішення проблемних питань інтеграції.

У цих процесах приймаюча громада відіграє ключову роль, адже саме на громаду покладається важка відповідальність забезпечення прав та інтеграції внутрішньо переміщених осіб. Однак цей процес часто супроводжується конфліктними ситуаціями, що в подальшому може вплинути на рівень безпеки та правопорядку у громаді. Присутність внутрішньо переміщених осіб у приймаючій громаді створює проблеми не лише з соціальною адаптацією, а й у сфері конкуренції за доступ до ресурсів для життєдіяльності та забезпечення безпеки регіону. Зрозуміло, що внутрішньо переміщені особи потребують зовнішньої допомоги для подолання складної життєвої ситуації. На початковому етапі внутрішнього переміщення державне регулювання було недостатнім, тому запобігання та подолання